Caracciolus, Robertus: Sermones de laudibus sanctorum

Speyer: Peter Drach, 1490 Seite 217

Moises seruus meus mortuus est: surge et transi iordanē istū tu ⁊ oīs pplꝰs ⁊c̄. Qualiter aūt apparuit in transfiguratōe xp̄i: diximꝰ plene in sermone de ipa transfiguratōe: et quare sepulcrū eius absconditū fuit scripsi in sermone de blasphemia in q̄dragesimali nostro ne. s. iudei circa corpus eius idolatriā exercerent. De māna ibi scaturiente dicit Augꝰ. q̄ p̄t esse a deo vt mors Johānis sic p̄ciosa cōmendet. Tenet itaq̄ Augꝰ. q̄ iohannes sit mortuus et aīa eiꝰ a suo corpe sepata. Idē videtur sentire Hiero. q̄ in plogo in Johannē ait. Hic est iohānes q̄ sciēs supuenisse diē recessus sui: cōuocatis discipulis suis in epheso p multa signoꝝ expimenta pmens xp̄m: descēdit in defossum sepulture sue locū: factaq̄ orōne positus est ad p̄res suos tā extraneus a dolore mortis q̄ a corruptōe carnis inuenit̄ alienus. Et si q̄s obstaret q̄ in his verbis Hiero. dicit iohannē extraneū a dolore mortis: ergo videt̄ q̄ nō sit mortuus. R̄ndemus q̄ nō ita sonāt verba Hieronymi. Nā in plogo in apocalipsim idē ita scribit. Hic est iohannes q̄ sciēs supuenisse sibi diē egressionis de corpe: cōuocatis in ephe so discipulis descendit in defossum sepulture sue locū orōneq̄ cōpleta reddidit spiritū tā a dolore mortis factus extraneꝰ q̄ a corruptōe carnis noscit̄ alienus. Dicit ḡ q̄ sciuit superuenisse diē egressionis de corpe: et q̄ reddidit spiritū p q̄ verba exp̄sse fatet̄ illū esse mortuū. Ideo cū asserit eum factū extraneū a dolore mortis: denotat q̄ in sepatione aīe a suo corpore nullū sensit dolorē. Insup et q̄ eius corpus sit ab incineratōe p̄seruatū vel absconditum incorruptū vsq̄ in diē iudicij. Vel vt magis pie credere possumꝰ iterū aīe reunitū atq̄ delatū ad celū empirreū vbi cū xp̄o et virgine m̄re gloriosa tā aīe q̄ corpis gaudet. ¶ Tercio amor xp̄i ad iohannē cōclusus fuit in superna glorificatōne. Sicut enī magnū fecit eū meritis in ecclesia militāte: ita magnificauit eū in beata gloria. Sꝫ q2 illius mensurā inuestigare nō possumus tm̄ id cōsideremꝰ q̄ beatissimi Johannis gloria p̄eminet magnitudini et potētie quorumcūq̄ regū ⁊ imperatoꝝ huiꝰ mūdi: qm̄ iohānes in eternum viuit glorisus cū xp̄o: illorū vero memoria perijt cū sonitu. Quidnā ampliꝰ de diuitijs de delitijs: de magnificētijs: de pompa: de famulatu: de fama: de p̄stantia illoꝝ impatoꝝ q̄ tpe Johānis euāgeliste clarissimi fuerūt in orbe. O infelix humana cōditio. O labilis hūane vite decursus. Impauit tyberiꝰ post octauianū annis vigintitribꝰ; q̄ regnāte anno vt puto quintodecimo sui imperij: iohānes factus est apl's xp̄i: et nihilominus mortuus est Gayus galligula post ip̄m impauit annis fere q̄ttuor et mortuus est. Claudius successit huic ⁊ cū imperasset annis fere quattuordecim: mortuꝰ ē veneno extinctꝰ fraude vxoris. Nero sumpsit impiū regnauitq̄ annis tredecim: mēsibꝰ octo: ⁊ seip̄m interficiēs mortuꝰ est. Galba illi successit et dū imperasset mensibꝰ septē ab Ottone occisus mortuꝰ est. Otto inuasit imperiū ⁊ metu vitellij se occidens mortuus est. Vitellius imparevolēs a militibꝰ vespasiani pugnādo occisus est. Fuitq̄ imperiū. Galbe Ottonis et Vitellij circiter menses decē et octo et sicut p̄dictū est mortui sūt. Vespasianꝰ in imperiū sublimatus cū imperasset annis decē mortuꝰ est. Titus filius eius impauit annis duobꝰ ⁊ mortuus est. Domitianꝰ frater Titi impauit annis quindecim: mēsibꝰ quinq̄: qui edificauit templū Pantheon. et iohannē in doliū feruētis olei iussit poni. Anno xp̄i nonagesimosexto: tandē a suis cubicularijs occisus ē Nerua secutꝰ est q̄ impauit anno vno: mēsibus q̄ttuor et mortuus est. Traianus imperiū suscepit et cū regnasset annis decē ⁊ nouē et mēsibꝰ sex mortuus est. Quid ex his remāsit nisi cineres ⁊ vermes. At iohānes vsq̄ ad secundū Traiani annum impauit vicijs vt ab eo discederēt regnauit in decore virtutū: seruauit p̄cepta sui dilecti magistri: ɔtempsit mundū spreuit terrena: tpalia q̄q̄ deiecit: tulit patiēter aduersa. Et tandē i senectute bona migrauit ad celos. Ibi nunc fruit̄ eterna pace. Ibi exultat cū angelis sanctis. Ibi possidet oē bonū eiusq̄ memoria facta est sempiterna. Ibi deniq̄ p suis deuotis interpellare nō cessat. Quē deprecemur oēs vt p nobis intercedat apud xp̄m dn̄m oīm et suam benignissimā matrē q̄tenus in hoc seculo digni efficiamur gr̄a dei. et in futuro beatitudinē illā possideamꝰ q̄ est ip̄e deus: qui viuit et regnat in secula seculoꝝ. Amen.

¶ Sermo trigesimussextꝰ de sancto Jacobo maiore, filio zebedei ⁊ f̄re Johānis euāgeliste

Vidit alios duos fratres Jacobū Zebedei et Johānem fratrē eiꝰ in naui cū zebedeo patre eoꝝ reficiētes rhetia sua et vocauit eos Scribunt̄ hec verba originaliter matt. iiij. ca. In toto terrarū orbe beatissimꝰ apl's Jacobus colit̄ a cunctis fidelibꝰ deuotōe feruētissima: qm̄ sicut meritis apud dn̄m magnꝰ inuentus est; ita eius patrociniū exposcētibꝰ

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-521/0217
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG